

סוגרים שבוע בלהבות

15.7 – 21.7 / 2012

חסיה בורנשטיין בליצקה

16/1/1921 - 15/7/2012

חסיה ואני

=====

חסיה יקירתי, אחרי 65 שנה של שותפות חיים נהדרת אני יושב כאן על יד הארון עם הכיסוי השחור ונושא דברי פרידה ממך. רגשות עמוקים פועמים בי. ואני נזכר במה שכתב הסופר הגרמני הענק

Goete במאה הקודמת, במסה המפורסמת Faust :

"שתי נשמות דרות בחזה שלי". אכן, כך אני מרגיש היום : בנשמה אחת אני עצוב על אבדן האדם שהיה כל כך קרוב לי. בשנייה אני חדור אושר, שזכיתי לחיות יחד עם חסיה במשך דור שלם. הרי היא אישיות מדהימה, כל כך עשירת ערכים, כישירונית, אנושית, מקרינה על כל הבאים במגע אתה פתיחות וידידות ואהבת הזולת.

אני משקיף סביבי. אכן איבדתי את היקר מכל שהיה לי בחיים וחסיה תלווה אותי בערוב ימי לכל שאני אפנה וזיכרונה לא ימוש ממני לעולם. אבל לא נשארתי לבד. הנה עוטפת אותי באהבה רבה משפחה גדולה, אותה יצרנו יחד חסיה ואני. שלוש בנות, יהודית, רחלי ודורית. הן עבורנו מקור לגאווה, קיים בינינו כל כך הרבה משותף, הערכה והערצה הדדית. הן הבנות שלי. עם זאת הן גם הידידות שלי, אני מקשיב להן, מעריך את דעותיהן. והן נותנות משקל לניסיון החיים שלי, לעתים תוך הערצה ותמיד כחומר למחשבה ושיקול דעת. כך גם עם החתנים שלנו. הם השתלבו יפה באווירת החיים ששוררת בינינו.

11 נכדים הם המעגל השלישי. רובם בנו משפחות וילדו ילדים, לנו 9 הנינים (ה-10 בדרך) הם המעגל הרביעי. עבוד חסיה הייתה המשפחה הגדולה החוויה המאושרת והעמוקה ביותר מאז שהיא התחילה את "החיים החדשים", כאן בישראל, בקיבוץ ויחד אתי במשפחה. הנה זוכר אני, כאשר ב-1949 נולדה הבת הראשונה שלנו, יהודית, בבית החולים בחדרה ביקרתי אותה מייד אחרי הלידה. היא הקרינה ערבוב של עצב עצור וצחוק מאושר וקראה : "הייני נתתי חיים". כאשר המשפחה גדלה וחגגנו לה בהשתתפות כל המשפחה הענפה את הולדת ה-90, היא אמרה לבני המשפחה מכל הגילים : " אתם הניצחון הגדול שלי בחיים".

המצע צר ולא אתאר כאן את כל מסלול החיים שעברנו יחד, מהמפגש הראשון שלנו בוועידה הראשונה של השומר הצעיר באירופה אחרי השואה, שיזמתי וארגנתי בצרפת. חסיה הייתה במשלחת של התנועה בפולין יחד עם עוד 2 חברים. כתבתי על כך שני ספרים, האחרון הוא אוטוביוגרפי "מבאזל עד להבות הבשן".

על ראשית ההכרות שלנו אני כן רוצה לספר, כי התיאור הזה מסביר הרבה על המקורות לשותפות החיים שלנו, של חסיה ושלי :

ידעתי על חסיה הרבה לפני שהכרתי אותה אישית. התרשמתי ממעשיה עוד לפני שהוקסמתי מאישיותה. כל שנות המלחמה ניהלתי מערכת קשרים הדוקה מאוד עם התנועה בפולין. קיבלנו

סקירות המוסרות על המרד בגטו ביאליסטוק. כבר אז בלט הסיפור של 5 בחורות שפעלו בזהות פולנית בצד הארי של הגטו כקשריות עם המחותרת בגטו ואחרי דיכוי המרד עם הפרטיזנים ביערות בסביבה.

עדות אישית על חסיה שמעתי באוגוסט 1945 כאשר פגשתי את חייקה גרוסמן בבריסל, בבלגיה. היא חזרה מועידה ציונית בלונדון. שנינו נפגשנו עם נציגי הקיבוץ הארצי ב"מרכז לגולה" של הברגידה היהודית". אחרי המפגש שוחחנו חייקה ואני שעות והיא ספרה לי על "חברתה הטובה" איתה ישנה יחד במשך יותר משנה במיטה קצרה, אצל משפחה פולנית, שתיהן בזהות פולנית. כאמור בוועידה הזאת התחילה התקרבות בינינו. אומרים יש "אהבה ממבט ראשון" ניתן להגיד שכך התחיל גם "הרומן" בינינו, שנהפך במשך שנים להתקשרות לחיים. האמת היא שאינני יודע מה קדם למה. חסיה הייתה בחורה צעירה, יפה, עשתה רושם עז עלי בנשיותה והרשימה אותי. מאוד התרשמתי מהופעתה החיצונית. היא נעלה מגפיים "קרביים" גבוהים, את החולצה הרוסית קשטו המדליות הסובייטיות הגבוהות ביותר לאזרחים למען הניצחון של הצבא האדום. היא (יותר 5 הבחורות) קבלו את ההצטיינות הזאת עבור פעילותן החיוניות ביותר לכיבוש ביאליסטוק והודות להן כבש הצבא האדום את ביאליסטוק בלי אף קרבן בנפש.

כך התחלנו את דרכנו המשותפת. שנה וחצי חלפה עד שהתראינו שוב. תקופה זו הייתה מלאת אירועים ופעילויות לשנינו. היא שוב הוכיחה את כוחה ורצונה לא להיכנע ליאוש ופתחה "ראשית חדשה", בשנת 1946 פתחה וניהלה בלודז' את בית הילדים הראשון של "הקואורדינציה הציונית" לילדים ניצולי השואה. בינינו התפתח חילוף מכתבים מרגש. לא הייתה לנו שפה משותפת, כך כתבנו בידיש. אני קורא היום את המכתבים ומתרגש מחדש. כך לא רק ששמרנו על הקשר האישי בינינו אלא התגברה התחושה והציפייה להתראות ולצאת לעתיד חדש ביחד. רק בספטמבר 1947 נפגשנו על יד הגדר של מחנה העולים הסגור בעתלית.

התלבטנו, ובסוף החלטנו להצטרף לקיבוץ להבות הבשן וכאן אנו עד הלום - לאחר מחלה קשה, אחרי 92 שנה של חיים מלאי תוכן, אושר, סיפוק ואהבה אנו מלווים אותך בדרכך האחרונה. בסערת הימים ניהלת חיים של התמודדות עם אתגרים רבים ומגוונים, תמיד ידעת לתת תשובות, לעתים קשות ומסוכנות. בשנים האחרונות נאבקת עם מחלה שחומרתה החריפה והחריפה. מיטב הרופאים ובתי חולים עשו הכל ביכולתם והשתמשו באמצעים המעודכנים של הרפואה המודרנית. במהלך החודשים האחרונים אזלו כוחותיך ואתמול נגאלת מייסוריך. קשה היה לי, קשה היה לכל בני המשפחה, קשה היה לחוג הידידים הגדול לראות אותך לסבול ולעמוד בחוסר אונים מול מה שלא ניתן לשנות.

חסיה אף פעם לא נחת. עכשיו את יכולה לשכב בשלווה ורגועה תוך סיפוק שהגורל הטיב אתך כנגד כל הסיכויים וכי על אף הסיכונים הגעת לשיבה טובה. מלווים אותך כל המשפחה הענפה, מאות רבות של ידידים ומעריצים, רבים שהיו אתך בפרקים ובשלבים שונים של מסלול חייך מגרודנה, עיר הולדתך עד לכאן בקיבוץ להבות הבשן, בגליל שאת כל כך אהבת.

שלום, חסיה

הייני שלך מאז ולתמיד

ביוגרפיה של חסיה

חסיה נולדה בגרודנו, פולין בינואר 1921 כבת שניה למשפחה בת ארבעה ילדים.

בגיל 12 הצטרפה לשומר הצעיר ושם התחנכה, הדריכה והייתה מהפעילות המרכזיות בקן. ב-1941 נכבשה גרודנו ע"י הגרמנים ויהודי גרודנו נסגרו בשני גטאות. חסיה ומשפחתה גורשו לגטו הגדול בעיר.

במשך שנה חסיה וחברי השומר הצעיר פעלו בשני הגטאות, הדריכו ובמקביל החלו לבסס את המחתרת הלוחמת.

בינואר 1943 התקבלה הוראה שעל חברי המחתרת לעבור לגטו ביאליסטוק. חסיה נשלחה ע"י המחתרת להעביר את מעבדת זיוף המסמכים לביאליסטוק.

לאחר שהגיעה לביאליסטוק והצליחה להכנס לגטו ולהעביר את המעבדה, היא מקבלת הוראה מהנהגת התנועה לצאת לצד הארי ולחיות שם כפולניה.

חסיה מצליחה לקבל תעודת זהות גרמנית בגסטפו, למצוא דירה ועבודה אצל גרמנים בביאליסטוק. במשך חצי שנה היא מקשרת בין הצד הארי לגטו – מעבירה תחמושת, תרופות, חומרים לייצור נשק ועוד.

17 נערות פעלו כך ורק 5 נותרו בחיים לאחר המלחמה.

באוגוסט 1943, לאחר חיסול גטו ביליסטוק, הקשריות שנתרו, עוברות לעבוד עם הפרטיזנים ביערות. במשך שנה, עד השחרור, הן מעבירות בלילות תחמושת ותרופות מהעיר לפרטיזנים.

ביולי 1944 משרטטת חסיה מפה של כל העמדות והבסיסים הגרמניים שבסביבה ומעבירה אותה לצבא האדום. בזכות מפה זו כבשו הרוסים את ביליסטוק ללא נפגעים וחסיה קיבלה על כך את אות ההצטיינות הגבוה ביותר של הצבא האדום לאזרחים.

בספטמבר 1944, לאחר השחרור חוזרת חסיה לגרודנו שנכבשה ע"י הרוסים. שם הסתבר לה שהיא נותרה לבדה מכל משפחתה הענפה.

בספטמבר 1945 חסיה מוברחת לגבול פולין ומגיעה לורשה ושם היא מחליטה לפעול להקמת תנועת השומר הצעיר מחדש.

בינואר 1946 היא יוצאת עם משלחת לוועידת השומר הצעיר הראשונה שנערכה אחרי המלחמה בצרפת. שם היא מספרת לראשונה את סיפור התנועה, המחתרת והלחימה פולין בזמן המלחמה. את הוועידה הזו אירגן הייני בורנשטיין, שם הם נפגשו לראשונה והשאר היסטוריה....

במרץ 1946 חסיה פותחת את בית הילדים היהודי הראשון של הקאורדינציה (איחוד של כל תנועות הנוער החלוציות). היא אוספת ילדים יהודים יתומים ממנזרים, כנסיות, משפחות נוצריות, מקומות מסתור ומחבוא, וביחד הם מתחילים את מסעם לארץ ישראל. חסיה משמשת לילדים אם ואחות, מדריכה ומורה ובעיקר מחזירה להם את האמונה בחיים ובאדם.

לאחר נדודים בפולין, גרמניה וצרפת הם עולים על האונייה תאודור הרצל. חסיה ממונה על 500 ילדים בדרכם ארצה.

במבואות חיפה הבריטים תופסים אותם ומגרשים את נוסעי האוניה לקפריסין. במשך כחצי שנה הם שוהים שם וחסיה ממשיכה שם את פעולות השומר הצעיר.

באוגוסט 1947 חסיה עם הילדים מגיעים לעתלית. לאחר השחרור ממחנה המעפילים חסיה מגיעה עם קבוצת הילדים הבוגרים לקיבוץ גן שמואל. לאחר שלושה חודשי קליטה היא מחליטה לעזוב את הילדים ולהגשים את חלומה – להצטרף לקיבוץ בהקמה בישראל והכי קרוב לגבול שאפשר.

היא נפגשת עם הייני, שחיכה לה כל השנים האלו, וביחד הם מצטרפים לגרעין שהקים את להבות הבשן על הגבול הסורי.

ב-1949 נולדה ביתם הבכורה יהודית. 3 שנים מאוחר יותר נולדה רחלי. שמונה שנים מאוחר יותר נולדה דורית.

במהלך החיים בקיבוץ חסיה המשיכה לעבוד כמחנכת. בתחילה פתחה את גן הילדים במעברה חלסה, לימים קריית שמונה. לאחר מכן בקליטת קבוצות עליית הנוער בקיבוץ ובגרעין הארגנטינאי שהגיע עם פרוץ מלחמת ששת הימים.

במקביל עסקה באומנות, הקימה את מחלקת הקרמיקה בתל-חי ולימדה 20 שנה. כמו כן עבדה, ריכזה ופיתחה את המתפרה בקיבוץ והייתה פעילה בתחומים שונים בקיבוץ. היא עסקה באומנות עד שגופה בגד בה.

גם כשהגיעה העליה הרוסית הגדולה בשנות ה-90 חסיה נרתמה לעזור בקליטת המשפחות של בית ראשון במולדת ותרמה רבות הן בשל אשיותה והן בשל ידיעת השפה הרוסית.

חסיה הקימה משפחה גדולה ואוהבת – 3 בנות וחתנים, 11 נכדים ו-9 נינים ועוד אחת בדרך.

יהיה זכרה ברוך.

חסיה

חסיה יקרה...אני בטוח שאת מבינה ויודעת למה אי אפשר לכתוב לך הספד או דומה לו.. אז אני רוצה לכתוב לך מכתב אהבה.

זמן רב מרחפת הידיעה, שהקץ קרב והזמן לא מוותר, ממחר ומראה אותותיו. ובזמן זה לא מצאתי את הכוחות הדרושים לומר לך עד כמה נגע אורך בנו. עד כמה מצאנו בך את מידת היופי הנחוצה לו לאדם לומר: זה היופי שלא ימחה מעיננו ויישאר כזיכרון חי. וכשאני כותב לך את המילים הללו, איך אפשר שלא להיזכר בשורות של נתן זך: "ראיתי ציפור רבת יופי, הציפור ראתה אותי". כלומר היופי לבדו אינו יכול להתקיים אלא כשהוא רואה את האחר. ואת תמיד ראית את האחר, ראית את בני האדם, ראית את היופי של החיים וכנראה שזה היה חומר הבעירה של חיידך. וכשרואים אותך, רואים עיניים, את העיניים הצלולות, השוחקות, המנעימות, המדברות, העיניים שראו את הרע ואת כאב וידעו להפוך את המבט לאהבה.

מעבר לכל המעשים, החוויות והדרכים בהם עובר אדם בחייו, עוד לפני הנסיון שהוא רוכש, קיים בו אותו זיק, ניצוץ, יש מי שיאמר- האלוהי, יש מי שיקרא לו האנושי. אצלך חסיה, מזהים את הניצוץ הזה כבר בפעם הראשונה שפוגשים בך. אי אפשר היה להתעלם מהכוח המיוחד הזה שליווה אותך, הקיף אותך, והשרה על כל מי שבא במחיצתך.

רגע מיוחד שלא אשכח, שהבנתי מה עד כמה אנחנו לא צריכים מילים כדי לומר משהו משמעותי. לפני שנים רבות ניגשת אליי בתערוכת צילומים, הצבעת על תמונה ואמרת: "זה מספר לי סיפור" ולא הוספת דבר, ולא אמרת ככולם- איזה יופי, וכל הכבוד- וכל המילים שבדרך כלל אומרים כדי לעודד מישהו. הסתכלת, חייכת ישר לעיניי ואמרת על תמונה מסוימת: "זה מספר לי סיפור". וזה חסיה יקרה, סיפר לי הרבה יותר עלייך ועל אישיותך, וזה מה שהיה לי בלב כל השנים- כשמזכירים את חסיה, נזכרים באנושי....

היי בשלום היכן שתהיי,

באהבה גדולה,

ישראל ויזר

מי היית חסיה יקירתי? בת אהובה למשפחה מורחבת. תלמידה מצטיינת בבית ספר לתפירה וגזירה, מנהיגה בתנועת השומר הצעיר, לוחמת מהתרת בתקופת השואה שהתחפשה לנוצרייה, ותוך סיכון מתמיד קיימה קשר בין הגטו ובין

הפרטיזנים, ואף שרטטה מפות העיר שאפשרו לסובייטים לכבוש את העיר בלי ירייה אחת. דבר שזיכה אותך במדליה מהצבא האדום. היית מחנכת שאספה ילדים יהודיים ממקומות המסתור שלהם והחזירה אותם ליהדות, חינכה וטיפלה בהם בבית הילדים שהקימות, ואחר כך הביאת אותם באוניה רעועה לפתח הארץ המובטחת, ליותם בגירוש לקפריסין, ואחר כך לעין שמר. עכשיו יכולת לנוח, להצטרף לאחד הקיבוצים הותיקים שחיכו לך. לא זאת היה דרכך! החלטת להצפין לקיבוץ חדש, תחת הארטילריה הסורית, בסכנה גדולה ממסתננים ופה בנית את ביתך עם הייג, מי שכבש את ליבך עוד באירופה. אבל על זה אין אני רוצה להרבות בדיבור. בקיבוץ הקמת משפחה מפוארת, ילדת שלוש בנות תוך שאת מלווה את הייג בשליחות לדרום אפריקה, לצרפת ועוד. טיפלת במסירות במשפחה הגדלה, לרבות רחלי שירשה את הגב הפגיע שלך, אבל גם על זה אני רוצה להרבות בדיבור.

ידי הזהב שלך אפשרו לך לעסוק בכל מלאכה ואומנות. עסקת הקרמיקה, באיימיל, ברקמות ובעבודת טלאים. בכל תחום יצאו מתחת לאצבעות הזריזות שלך יצירות מדהימות.

בלחץ המקורבים כתבת ספר על החיים שלך והוא הפך לרב-מכר בעברית, גרמנית ואנגלית. אבל גם על אלה אני רוצה לדבר למרות הקרבה שלי לאמנות ולספרות.

אני כן רוצה לדבר על קרוב ל-50 שנה של שכנות טובה והרמונית. אני רוצה לדבר על שכנה נעימת הליכות, תמיד עם מילה טובה, תמיד עם חיוך גם שסבלה מכאבי תופת, על שכנה שלא שמרה טינה על ההבדלים בגורלנו אבל קיבלה את זה כמו שזה – עניין של מזל.

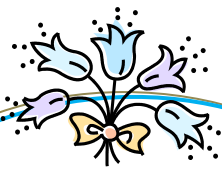
תמיד את היית שם בשבילנו גם שלא היית. העמדת את ביתך המטופח לרשותנו כאשר אסא ואפרת התחתנו ואת היית בחו"ל. שעשינו ארוחות תגיגיות על הדשא בחגים את אפית מתאמים (למרות שהכרזת שאינך יודעת לאפות!). את היית שם שקיימנו שיחות נפש לתוך הלילה. את היית שם עם עצה טוב שאני תכננתי עיצוב בבית. חסיה יקירתי את תמיד היית שם ועכשיו את כל כך חסרה. המקום שלך שמורה בלב ונפש שלי אבל בכל זאת את חסרה. את, שהיית ההתגלמות של תנועה מתמדת תנוחי עכשיו. זכריך שמורה בלב כל אוהביך – עד כמה הם רבים!- וביניהם השכנה-החברה האוהבת

אל הייני, יהודית, רחלי ודורית וכל באי ביתם:

איבדתם, אבדנו, את הטובה בנשים. חסיה הייתה לנו למופת מאז הכרנו אותה, כמדריכה שלנו, בגרעין עליה, אז בתחילת 1968, כשהגענו ללהבות הבשן מן ההכשרה שבקבוץ הזורע. בארגנטינה הרחוקה הערצנו את היהודים שבעוצמת נפש ובגבורה יצאו נגד הצורר הנאצי, לחמו בו ועשו מאמצים על-אנושיים כדי להציל את שארית הפליטה. חסיה הייתה ביניהם. אבל היא לא הסתפקה בחלק הזה. המשיכה בחיי היומיום, בקשר האנושי ההדוק, ביצירה אומנותית, בדבקות במטרת הקבוץ כפי שחלמנו אותו. עוד בזמן מלחמת המפרץ הראשונה אמרה לי שהיא לא מבינה את אלה שעוזבים בית ("בית לא עוזבים, שומרים על כל נקודה"). האמינה עד הסוף בנחיצות שמירת מדינת היהודים, הבית היחידי שאפשר לבנות עליו. בלי שנאת אחרים, בלי חשבונות. עם רק אהבה, אריסטוקרטית אמיתית של תנועת הפועלים, דוגמה לקיום המצוות של השומר הצעיר, ברגעים הטובים והאמיתיים ביותר של התנועה.

עבורנו היא הייתה אמא שנייה, האמא שאמצה אותנו (את כל אחד מן הגרעין). היא הכניסה אותנו לרזי הקבוץ המיוחד הזה, להבות הבשן. לאחר כמעט עשור, עברנו לצרעה, ביתנו הנוכחי. רחלי וסטנלי הצטרפו אלינו ואנו שכנים זה שנים רבות. דרכם ידענו כל הזמן על מצבם של חסיה והייני. ראינו אותם בשבילים שלנו ושוחחנו על בעיות של רומו של העולם והצרות הקטנות היומיומיות, הקובעות גורלות. תמיד עם חיוך, גם כשמכאובי הגוף הפריעו מאד. זוג למופת. דוגמה לכולנו. לא נוכל להגיע להלוויה: שנינו לא בקו הבריאות. אבל ביחד כבר שפכנו את דמעותינו: אהבנו אותה מאד והיא תישאר בתוכנו עד יומנו האחרון. בעצבות ובאהבה, בשם כל חברי הגרעין הארגנטינאי,

מנוחה וירח - קבוץ צרעה

לכל חברי
ותושבי הקיבוץ,
ביום א' הקרוב, ה-22.7
בשעה 19:00, נערוך
בבריכה פרידה מגור מלמד.
כולם מוזמנים.

לאלונה וערן הוטר
מזל טוב להולדת בנכם יונתן
אח לאורי רוזן
הרבה ברכות
מכל בית להבות

לסוזנה ולכל המשפחה
המורחבת
מזל טוב להולדת הנכד טיאגו
בן של פדריקו וג'ני
אח ליונתן
הרבה ברכות
מכל בית להבות

תודה

לאלעד מדריך הנעורים ולשקד הפטקה
על העזרה בהתנדבות בפעילות לשימור
אתר הזיכרון.

חן חן, האשיכו כק!

אוה גבאי

חיסוני כלבת

לידיעת כל חברי ותושבי הקיבוץ,

ביום שלישי הקרוב, 24.7.12
בשעה 17:00 בתחנת ההסעה שליז הכלבו

יגיע הוטרינר ד"ר רון ישראלי לקיבוץ למתן
חיסון נגד כלבת לכל בעלי החיים.

יציאה לחופשה

בין התאריכים 5.8/12-23.7 אני
בחופש. ניתן לפנות ליפתח
בתקופה זו.

ונוס

לוותיקים

ביום חמישי 26.7 בשעה 18:00
נקרין במועדון דורות את הסרט האירני
זוכה האוסקר "פרידה".

כולם מוזמנים!

סוזנה ויפה

הורי הגנים שימו לב!

עד יום ג' ה-24.7 - הזדמנות נוספת
להחזיר את טופס המסלול בו אתם
בוחרים עבור ילדכם בגנים חוחית ושלדג.

שיתוף הפעולה שלכם חשוב ביותר, על מנת
שנוכל להתארגן בגנים לשנה הבאה.

תודה מראש,
שקד ושמעת

בריכת להבות

נפלאים בבריכה

שעות פתיחת הבריכה

בימי א'-ה': 6:00-8:00

ימי א'-ה': 10:00-19:00

ימי ו'-שבת': 10:00-19:00

ההורים מתבקשים להלביש לילדיהם חיתול המיועד לרחצה, ע"מ למנוע אי נעימות. אנא שימרו על נקיון הבריכה, למען כולנו.

שבת שלום!

מאיר שמיל 052-2692046

תפריט חדש בבריכה!

אנחנו, צוות קיוסק בריכת להבות הבשן נשמח להגיש לכם, פרט לשתייה קרה וגלידות משובחות, מזון פסט-פוד שנחמם עבורכם באהבה, ונגיש אותו עם תוספת קטשופ או חרדל.

התפריט היומי כולל:

*צ'יפס

*נקניקיות בלחמניה

*דיל מטריף הכולל צ'יפס, נקניקיה

בלחמניה ושתייה ב-23 ש"ח...שווה!!!

ספיישל שבת:

*ג'חנון תימני עם רסק ביטי וביצה

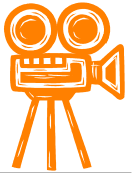
ללקק את האצבעות

בואו בהמוניכם ובתאבון!!

סינמה להבות

מציג פנינה קטנה ואנושית...

בשישי בערב הקרוב יקרין סינמה להבות בבריכה את הסרט

"מים סאנשיין הקטנה"

זוכה שני פרסי האוסקר עבור תסריט מקורי ושחקן משנה (אלן ארקין).

פתיחת שערים – 21:30.

תחילת הקרנה – 22:00.

על הסרט: אוליב, בת 7, היא ילדה קטנה עם חלום גדול: היא חולמת לזכות בתחרות יופי. המשפחה שלה אפילו תומכת בשאיפה הזו, מה שלא עוזר לה הרבה בעיקר משום שהמשפחה המדוברת היא מאוד לא נורמלית... יחד יוצאת המשפחה כולה לדרך במיניבוס המשפחתי למסע שלא יישכח על מנת להביא את אוליב לתחרות בזמן

מן הביקורות: "דרמה קומית מצויינת שעוסקת

באנשים אמיתיים "

" קומדיה עדינה וכל כך מצחיקה "

* מזנון סינמה בריכה עם שתייה קלה/חריפה, שננושים וארוחות קלות בתשלום במקום *

דרושים 2 מלווים להסעות

ילדי "לב העמק"

מסוף אוגוסט דרושים מלווים, לליווי ההסעות של בית הספר לב העמק. הליווי הוא בהסעת הלוד בשעה 7:15 ובהסעת חזור בשעה 10:15, בימים א', ב', ג' (רק בוקר), ד' ו-ה'. הליווי בתשלום ודרושה התחייבות לכול השנה.

לפרטים נוספים והרשמה:

שקד- רכזת חינוך בלתי פורמאלי:

050-3622264

אימייל: shakedperets@hotmail.com

שלום חברים,

הקיץ כבר בעיצומו, וילדינו האהובים מתרוצצים בשבילי הקיבוץ, לכן אבקש מכולם להיות זהירים במיוחד בתקופה זו, ולשים לב לילדים ההולכים בדרכים והרוכבים באופניים. כמו כן, להעיר לילדים על הסכנה בתנועה הרבה שיש בהרחבה של משאיות וטרקטורים.

תופעה מסוכנת מאוד ששמת אליה לב לאחרונה: ישנם נהגים שמגיעים לכיכר בהרחבה ומקצרים את נסיעתם בכיכר כאשר הם פונים שמאלה מיד בכיכר בניגוד לכיוון הנסיעה, אני מזהיר שמדובר בנסיעה מאוד מסוכנת ועלולה לגרום לתאונה ולכן אבקש לא לעשות זאת בשום מקרה.

נחשים: לא להתקרב ולא לנסות לטפל, מי שנתקל בנחש מוזמן להתקשר ואני אגיע מיידית !!!

כל מי שמחזיק בבית ציוד צבאי מכל סוג שהוא: בגדים, חלקי נשק ואפילו תחמושת או כלי ירייה מכל סוג שהוא אבקש להעביר לי אותו מיידית, בקרוב הצבא יוצא במבצע לאיתור כלי נשק וציוד וניתן להביא לי גם ללא הזדהות, אפשר לשים בכניסה למפקדה או לנשקיה ואני אאסוף את זה.

אני ממשיך לחפש מתנדבים למשמר אזרחי של מגב לפעילות של פעמיים בחודש בשעות הערב יחד איתי, מי שמעוניין שיצור איתי קשר.

לאחרונה התגברו מקרי הגניבות באזור גדות ומשמר הירדן, רוב הגניבות הינן של קווי מים, מחסנים של חקלאים חומרי הדברה ופירות, לכול אירוע כזה קודם איסוף מידע ולכן אבקש מכולם להיות עירניים לאנשים חשודים ולא להסס לדווח לי על כול רכב או אדם חשוד בכול עת.

בסוף השבוע הקרוב בין יום חמישי 19/7 עד יום ראשון 22/7 בבוקר אני בחופשה ולא אהיה זמין, בכול מקרה חירום ניתן להתקשר למוקד 100 של המשטרה, או לחילופין בשעות הלילה לשומר הלילה שגב מוהבן

כמו כן במבנה השומר יש טלפון קווי מספרו 6953417.

שבת שלום

משה כהן – רב"ש

משאבי אנוש – להבות הבשן, יולי, 2012

לקיבוץ להבות הבשן דרושה

חשבת שכר

דרישות התפקיד

בוגרת/ת קורס חשבי שכר ונסיון בתחום
בוגרת/ת קורס הנה"ח סוג 2-3
ידע בתוכנות הנה"ח ו-AS 400 – יתרון

תכונות נדרשות

חריצות, דייקנות, אמינות, דיסקרטיות
לויאליות למערכת
יכולת לימוד והתעדכנות עצמית

היקף המשרה – חלקי
כפיפות – מנהלת משאבי אנוש
תחילת עבודה – אוגוסט 2012

קורות חיים יש להעביר בכתב לאסנת
משאבי אנוש עד לתאריך 24.07.2012 לאימייל:

lm.enosh@lehavot.org.il

דרושים למוסד

1. מכונאי

2. בני נוער בחופשה למטרת
ניקיונות (בתשלום).

המעוניינים מוזמנים איתי קשר:

052-2357552

תודה,

שרון

צוות יזמות ופורום העסקים להבות
מזמין אותכם:

"ליריד הבשן"

* דוכני עסקים
* טיפולים
* אמנויות
* מטעמים

ועוד... והכל מבית היוצר של חברי ותושבי להבות!

ניפגש באולם ביום שישי, 27.7.12
בין השעות 10:00-14:00.

הקפה, המוזיקה והאווירה עלינו!
המכירות במקום במזומן בלבד.

להתראות!

כל מי שמציג ביריד מתבקש לבוא לאטריום (מקום היריד) ביום חמישי, 26.7.12, בשעה 20:00, לראות את המקום בו יציג את מרכולתו ולהתכונן בהתאם.

אבדה

אבד לי פלאפון גלקסי שחור באזור גני הילדים. הפלאפון מאד יקר ומאד יקר ללבי ואני מאד מבקשת אם מישהו מצא או שמע על מקום הימצאו ליצור איתי קשר.

תודה,

עופר גל 050-3344242

אוד חוליה פסרסרת...

מה אומר לך המספר 63 ?

את מספר 62 אתה זוכר ???

הידעת מי אמר למי והיכן?

"הגבלת גיל" – הצחקת אותנו!

אוף, שוב שינית לי את הטכסט!

מי מצא כובע קש? כדאי שיהיה איטלקי.

מה אומר לך התאריך 9.8.2012?

מי שיודע/ת את התשובות או מנחש את כוונת

המשוררת מתבקש לשלוח אותן ל –

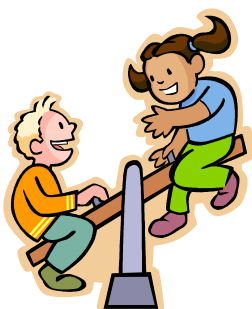
hayadagan@gmail.com

פרס אינו מובטח!

פנסיה – נושא הפנסיה חזר לשולחננו והפעם עם פירוט מסודר של החוב האקטוארי בפרישה לשש שנים קדימה. מהנתונים עולה כי כדי לעמוד בהתחייבותנו כקיבוץ כלפי החברים הפנסיונרים כיום ואלו היוצאים לפנסיה בשש השנים הבאות, חסרים לנו כשנים עשר מיליון. מתוכם כשני מיליון כבר ל-2012. מכיוון שמקורות ההכנסה מכל העסקים של הקיבוץ קטנו, ניצבת בפנינו בעיה שנצטרך לעסוק בה, הן בטווח המידי, והן בתוכניות הכספיות לשנים הקרובות. כמו נצטרך לקבל החלטות לא קלות, על מנת שהקיבוץ לעמוד בהתחייבויות שכבר ניתנו לחברים. הנושא כולו יוצג בהרחבה עם נתונים מעודכנים באסיפת החברים.

חינוך – לאחר שנים רבות כרכזת מערכת החינוך, מריזה החליטה לסיים את תפקידה. מריזה נהלה את המערכת אחרי כניסת ההפרטה ולוותה אותה בתהליכי הצמיחה הדמוגרפיים עם קליטת הבנים ותושבי ההרחבה. במקביל חלו בשנים אלו שינויים בדרישות משרד החינוך והמערכות החיצוניות, דבר המצריך התאמות, שינויי תקנים ועבודה בסביבה משתנה. בשנים אלו המערכת צמחה גדלה והתרחבה ונעשו בה פרויקטים שונים, כאשר כל אלו מחייבים שיח מתמיד ומתמשך עם ההורים המבטאים רצונות וציפיות רבים, צוותי החינוך הגדלים, סביבת הניהול המשתנה. כשהמטרה לאפשר לילדים להתפתח בסביבתם הטבעית, עם חום ואהבה. מריזה, בשלב זה לא נמצאת בשטח מסיבות משפחתיות, ממשיכה ללוות את המערכת ותעסוק בהמשך בחפיפה עם רכזת החינוך שתחליף אותה. אך זו כבר הזדמנות להודות לה על ההשקעה, ההתמדה והמסירות במשך כל השנים האלו.

19.07.2012

מכתב סיום עבודה

במהלך 11 שנות כהונתי בתפקיד מנהלת מערכת החינוך בקיבוץ להבות הבשן התרחשו כמה וכמה אירועים אשר עיצבו וקבעו אבני דרך למערכת זו, כאחת המערכות החזקות והיציבות בגליל העליון הן בפן הכלכלי, הן בפן הניהולי והן בפן המקצועי.

למשל הגדלת מספר הילדים שהיו חלק ממערכת החינוך בלהבות הבשן (גם לפני הקמת ההרחבה הקהילתית) מה שהוביל עם השנים לפתיחת שני גני חובה ובית ילדים, פתיחה מחודשת של גנון שחף וגן החובה שלדג. לגילאי החינוך הבלתי פורמאלי פיצלנו את בית הילדים לשני בתים האחד אי-גי (גולן) והשני די-וי (צנובר) עם הגדלת כמות הילדים והרחבת המערכת נעשתה עבודה קשה בתכנון ובהתארגנות תוך ראייה לטווח ארוך ושיפור איכות הגנים. כל גני ובתי הילדים עברו שיפוצים והותאמו לגילאי הילדים. הוקם (זמנית) מרכז הגיל הרך בניהולה ופיקוחה של אווה אשר כלל בתוכו פעילויות, משחקים ומפגשי העשרה להורים וילדים.

גני הילדים עברו הסמכה לגן ירוק תחת תוכנית משרד החינוך לחינוך והטמעת ערכים אקולוגיים. תוכנן פרויקט "בריכת הגנים" בשיתוף פעולה עם סטודנטים לאדריכלות ממכללת תל חי (אשר ביצעו יתחיל בקרוב) על-מנת לנצל את בריכת השחייה המיתולוגית (אשר לא ניתן לתפעל אותה מטעמי משרד הבריאות) ולייצר מקום ירוק למען הגנים והקהילה.

שמנו לנו כמטרה, מתוך החשיבות שראינו כמערכת, פעילויות וקשר בין-דורי והשתלבות ומעורבות בחיי הקהילה, פעילויות המחברות את ותיקי ומקימי הקיבוץ עם הדור הצעיר, ונותנות נפח גדול יותר לחיי הקהילה והקיבוץ, כמו כן אנו בקשר קבוע עם בית גלעד.

את דרכי בהנהלת מערכת זו לא עשיתי לבד, מתוך אמונתי בשיתוף פעולה אשר מאפשר הסתכלות רחבה ושלמה יותר על הדברים.

אני רוצה להודות לאווה שהייתה לאורך כל הדרך יד ימני, עזרה, שיתפה פעולה והתנדבה בכל הנדרש בכל זמן נדרש אפילו בעת מלחמה, עיתות חירום ולחץ. לחברי הנהלת החינוך לאורך השנים אני רוצה להודות על ההשתתפות הפעילה, העזרה והתמיכה בכל הדילמות אשר צצו במהלך 11 שנות תפקידי. במיוחד אני רוצה להודות לשימעת קסטוריאנו על האוזן הקשבת היד התומכת והייעוץ המבורך הניתן לי בכל עת.

לכל רכזות החינוך הבלתי-פורמאלי לאורך השנים ולצוותי מערכת החינוך, תודה על העבודה המשותפת והפורה.

לסול רכזת החינוך הבלתי-פורמאלי 3 השנים האחרונות אשר חלקה עימי התלבטויות, מחשבות והחלטות. עבדה למען החינוך 24/7 סביב השעון בכל עת ולמען כל מטרה. על כך אני מודה לה מקרב ליבי.

אני רוצה להודות לחברי הקיבוץ אשר תמכו בהחלטותיי, סמכו לאורך כל הדרך על שיקולי הדעת המקצועיים שלי וקיבלו בהבנה את הדרך בה ניהלתי מערכת זו. מערכת החינוך בלהבות הבשן נמצאת בצומת החלטות מאוד חשובה להמשכה, החלטות ערכיות, כלכליות וחברתיות, מעבר החינוך לאגודה המוניציפאלית מציבה אתגרים שאני בטוחה שכקיבוץ נדע להתמודד ונוציא את המרב והמיטב ממצב זה.

שני האלמנטים החשובים והמהותיים בעבודתי ההורים והילדים.

ההורים אשר יום ביומו הפקידו בידינו את היקר להם מכל, תוך אמון במערכת על אף שלפעמים היו חילוקי דעות. שיתפו עימנו את לבטיהם ועזרו לעצב את דרכנו כמערכת חינוך, למשל, בפתירת האפשרות הייחודית (לגליל העליון) לשני מסלולים בגנים (האחד קיבוצי והשני לפי תוכנית משרד החינוך).

והאלמנט החשוב ביותר החמצן של כל מערכת חינוך והסיבה לקיומה הינם הילדים. ילדיכם לאורך כל תקופה זו היוו עבורי אוויר צח בין הדאגות, השיחות והשיבות. החזירו אותי כל פעם מחדש למה שבאמת חשוב וחיוני! אתם הייתם הסיבה העיקרית לעבודתי, מלאכתי ושליחותי במערכת החינוך.

חינוך כמו חינוך, הוא דינמי ודורש בדיקות חוזרות ונשנות לאורך כל הדרך. היה לי ברור שכמה החלטות נוגעות בענייני קהילה ונדרשה קבלת החלטות נקיית כפיים כאשר טובת המערכת ראשונה בסדר העדיפויות, תוך התחשבות בהון האנושי והמשאבים הכלכליים והחברתיים אשר עמדו לרשותנו.

על אף המקצועיות בה ניהלתי את מערכת החינוך קמו מספר אנשים אשר הטילו דופי באופן עבודתי המקצועית, על מנת שאיש מקצוע ימלא את עבודתו באופן אופטימאלי בתוך מגרש פוליטי, הוא חייב לקבל פידבק ציבורי, קל וחומר מנבחר הציבור, כדי שיצליח לקדם את המערכת תחת ניהולו, לשפר ולהרחיב אותה. עקב מצב החינוך כיום והרעידות אשר הקיבוץ והמערכת חוות, הפידבק הציבורי והמקצועי צריך להיות איתן יותר. לצערי הרב את הפידבק הזה אינני מקבלת ועל כן אינני מצליחה לעשות את עבודתי באופן המקצועי אשר עשיתי עד כה. ולא נותר לי אלא לסיים את עבודתי בתקווה שמערכת החינוך בקיבוץ תמשיך לפרוח ותמשיך להוות כר פורה לקהילה.

בתודה,

מריזה סקיטנבסקי.

התעוררנו בשבת בבוקר, וסוף כל סוף אנחנו על מפת ה-YNET באינטרנט. הדיווח: במסיבת יום ששי שנערכה בפקאן פארק בלהבות הבשן נעצרו ארבעה אנשים שמכרו סמים. אז מה היה לנו? סופ"ש רועש, וסיפור מתח על סמים. פעם זה נראה אחרת.....

ענף הפקאן 1985 - איציק גבאי (מרכז הענף)

ענף הפקאן בלהבות משתרע על שטח של 170 דונם. הפקנים הראשונים נטעו בשנת 1960. ישנם 9 זנים: דלמס 40% מונימקר 20% טליי, מהאן, אמש, דיסרבל, צוקטו, מוהול, ואונליאואן. סרוגיות היבול לא חזקה, בשנה טובה מגיעים ל- 50 טון יבול כללי, ובשנה חלשה ל- 40 טון יבול. משנה לשנה יש עליה בטיב מילוי האגוז וביבול. הרווחיות איננה גדולה בגלל הוצאות הגדולות, ומחירים לא סבירים. הענף ממוכן, אך לא תמיד רווחי למשתמש במלוא המיכון. רוב היצרנים בארץ אוספים את היבול בעבודה זולה שלצערנו קיימת בשפע בישראל ה"גדולה" של שנות השמונים. המזיק היחידי היא הכנימה הצהובה, והיא ניתנת להדברה ע"י רעל חזק ויקר. ההשקיה נעשית בהמטרה. הדישון: 150 ק"ג לדונם אשלגן כלורי, 40 ק"ג לדונם חנקן צרוף, ובנוסף לכך 3 ריסוסי אבץ עם תחילת הלבוב והפריחה. בחורף נעשה הגיזום לפי הזנים. עם השונים התברר שהמטע עם פחות עצים, ויותר אור ואוויר, נותן את היבולים הגבוהים והטובים, לכן היום ישנה שיטה של דילול עצים בשילוב גיזום נכון של הנשארים. הגשם והבוץ בעונת האסיף מכניסים אותנו ללחץ בין הזמן המתאים לניעור מבחינה מוכנות הפרי, לבין השרקיות (הרוחות המזרחיות החזקות) שעושות בדרכן את מלאכת הניעור. איחור בניעור מוביל לכניסה לעונה לא מתאימה. השנה עברנו לשיטת יריעות נגררות ע"י טרקטורים שעליהן נוער הפרי, במקום ניעור על האדמה. הפרי שנוער, נשלח לניקוי ולמכירה למכון הפקן שבבעלות המגדלים בדרום הארץ.

סוגרים שבוע בנוי

כחלק מרצון משותף שלנו ושלכם- החברים והתושבים לקדם ולייעל את השירות שניתן, אני מפרסם לראשונה את מועדי כיסוחי הדשאים הציבוריים ואלה הנושקים למרפסות הבתים, בכדי שתוכלו להיערך מראש ולפנות דשאים מכיסאות, צינורות השקיה, כביסה וכו', ובכך ליעל עבודתנו ולשפר שרות שניתן כך או כך.

בכל יום א': הצוות של עלי מתחיל בקו הבתים של משפי מיכאלי (מתחת לבריכה) עד הבית של קלי, יורד דרך הבית של אוה ואיציק גבאי ומסיים בכביש הבית הסייעודי כולל, עד הבית של ניבה בצד השני.

ביום ג': מדשאות ההרחבה הפארק התיירותי ובסוף היום גם את הצימרים.

ביום ה': שיכון ותיקים כולל משפי קבסה ופינת זיכרון.

מדשאות חדר אוכל; שיכון ב; כניסה לקיבוץ; גני ילדים ומגרש כדורגל הם באחריות זאב.

נושא הפסולת בקיבוץ: בפגישתי המתוכננת עם מנהלי הקהילה ביום א הקרוב, מתכוון אני לעלות

נושא זה בפניהם היות וקצרה ידינו וזמננו להתעסק בניקוי אשפה.

מסתבר שהזמן וכל כח העבודה שמושקע על ידינו בליקוט ניירות ופולסטיק לא באמת עוזר (נשאר המון) אבל בעיקר מפחית משמעותית את הספקינו בנוי הרב שהסד"כ שלו גם כך מצומצם (3 עובדים ל-3 ימים בשבוע) והתוצאה: קיבוץ לא נקי מספיק וצוות נוי שרודף סביב הזנב של עצמו, וזה מבלי להזכיר את מגבלת עומסי החום המטורפים!!!

אסיים במילה טובה ובברכת ישר כח לאווה גבאי, שביוזמתה גייסה מהנעורים עזרה לטיפול בפירת ההנצחה- זו יוזמה מבורכת ודוגמא אישית ברוכה, שתקוותי היא שפועלה יעודד עוד ועוד אנשים לעוד ועוד נדבכי שיפור כלליים שנוגעים לאיכות חיינו!

סופשבוע נעים ושבת ברוכה.

פנסיה בראש (הביא לפרסום: עודד אשכנזי)

חברים שלום,

אנו פונים אליכם היום בבקשה ישירה ואישית.

שאלת "הפנסיה הקיבוצית" הגיעה עד לפתחה של כנסת ישראל. ביוזמת פנסיה בראש הוקמה בכנסת ועדה לעניינינו – "הוועדה לעניין הפנסיה בקיבוצים". בראשות הוועדה עומד חה"כ אילן גילאון וחבר בה חה"כ יצחק (בוז'י) הרצוג – שני חברי כנסת בעלי תודעה סוציאלית חזקה והרבה רצון טוב.

שותפים לדיוני הוועדה, בנוסף לפנסיה בראש, הם רשם האגודות השיתופיות והתנועה הקיבוצית.

המנדט של הוועדה הוא **פנסיה הוגנת**. יותר מדי נטחנה כבר פנסיית המינימום השרירותית.

הוועדה שהוקמה מסמנת הזדמנות ייחודית וחד-פעמית. חברי הוועדה מלאים רצון טוב אבל מנגד ניצבים אינטרסים מוכרים ושלל הקונצפציות ה"מתחדשות" הידועות.

נהיה כולנו ערים לעבודת הוועדה ושותפים בשיח הציבורי המתנהל היום בכנסת על הפנסיה הקיבוצית. חשוב להניע אותו בכיוון חדש – פנסיה הוגנת. **הוגנות - כמו בין שותפים**.

חברי הוועדה צריכים להבין: הבעיה מקיפה מאות קיבוצים ואלפים רבים של חבריהם הוותיקים.

לפיכך, אנו מבקשים ממך להעביר למכותבים (כתובות להלן), בחתימתך, את הפנייה שלהלן בקובץ המצורף: **"אפניה לחברי הכנסת..."**.

כ"א מוזמן להוסיף, לשנות או לכתוב מחדש/בנוסף.

רצוי לשלוח לכל ארבעת הנמענים במשלוח מייל אחד.

בבקשה I: כל אחד מבני המשפחה ישלח את המייל במשלוח נפרד בשמו/ה.

בבקשה II: אנא, **הפץ הלאה** לכל תומך פוטנציאלי.

ההזדמנות היא חד-פעמית. אל נפספס אותה.

פקס	מייל	
02-6496440	igilon@knesset.gov.il	חה"כ אילן גילאון הכנסת, י-ם, 91950
02-5666385	iherzog@knesset.gov.il	חה"כ יצחק (בוז'י) הרצוג הכנסת, י-ם, 91950
02-6793432	Uri.Seligmann@moital.gov.il	עו"ד אורי זליגמן, רשם רח' מקור חיים 35, י-ם
03-6951195	mazkir@tkz.co.il	ולוולה, מזכ"ל התנועה רח' ליאונרדו 13, ת"א

בברכה ובתודה,

אברהם עזאני

עמיעד

050-7638986

azani@amiad.org.il

ח"כ אילן גילאון, יו"ר עו"ד אורי זליגמן זאב (ולוולה) שור, מזכ"ל
ח"כ יצחק הרצוג, חבר רשם האגודות השיתופיות התנועה הקיבוצית

הוועדה לענין הפנסיה בקיבוצים

שלום רב,

ועדת גילאון לענין הפנסיה בקיבוצים - ההזדמנות שאסור לפספס

ביחד עם רבים מחברי, גם אני שותף/ה למאבק לפנסיה הוגנת בקיבוצים "המתחדשים". מאבק זה מתנהל כבר מזה 5 שנים, ללא תוצאות של ממש ולצערנו, גם עם נסיגות. ולוולה: "פנסיה זו זכות שהחבר רכש אותה בשנות עבודתו והיא מגיעה לו". זו זכות קנויה. זכות קנויה היא דבר מוחשי ומדיד. בשותפות – ביחס לכלל השותפים. הפנסיונר הוא בעל זכויות ראשוניים במפעל הקיבוצי. הוא צבר את זכויותיו בעבודה קשה מימי ראשיתו של הקיבוץ. פתאום, בזקנתו זכויותיו מושכחות. חברים צעירים ממנו בקיבוץ, שבהצטרפותם הם נעמדו על כתפיו הכלכליות של הוותיק, רואים בו היום נטל ומעמסה.

מבעל זכויות בשותפות הוא הפך לנזקק ערבות.

היינו אידיאליסטים. האמנו בחזון אבל מה שהתחיל כהרפתקה חלוצית, ציונית, ביטחונית וסוציאליסטית התפתח גם לקונצ'רן כלכלי לא מבוטל. עם השנים נקלטו חברים נוספים לקיבוץ – שותפים מידיים בקונצ'רן, עוד לפני שתרמו לו דבר. כל פירות עבודתנו נתרמו, ללא תמורה, לקיבוץ (ולחבריו!). הפנסיה שלנו – שלא נצברה לטובתנו – היתה מנוף להתפתחות ולצמיחה של הקיבוץ, לטובת כל חבריו. יום אחד הקיבוץ "התחדש". מאז הפנסיונר "זכאי" למינימום שרירותי, מנותק לגמרי מהמציאות הכלכלית והחברתית של השותפות הקיבוצית. מתרומתו רבת השנים נהנים אחרים. והיום? הקיבוץ, התנועה הקיבוצית, רשם האגודות מודיעים: "אין יכולת". אם זה היה אמת... אבל בקיבוץ שנעשה "דיפרנציאלי", גם היכולת היא דיפרנציאלית: "אין יכולת – בשבילך, הפנסיונר!". איזו ציניות! הפנסיה שלא הופקדה בקרן מובטחת על שמו של החבר, לא התאדתה – היא מצויה במפעל, ברפת ובמטע. "היכולת" לא נעלמה. אלו הערכים שנעלמו. החבר הוותיק הינו בעל זכויות קנויות. האמנו שזכויות אלו תשמרנה. האמנו ברוח הקיבוצית, בחברינו, ובתקנון. האמנו כי זה תחליף נאמן לקרן פנסיה על שמנו. תמימים היינו. לאחר שנים מתסכלות של תעתועי סרק עם התנועה הקיבוצית ועם רשם האגודות, הקמת הוועדה (בכנסת) "לענין הפנסיה בקיבוצים" היא הזדמנות ייחודית וחד-פעמית לתיקון. אסור "לבזבז" אותה. אנחנו פונים, איפוא, אליכם חברי הכנסת בבקשה:

הגיע זמן לקבוע עקרונית -

- א. הפנסיונרים הנם שותפים בשותפות; דרישתם הינה בזכות (קנויה!) ולא בחסד.
- ב. פנסיית המינימום היא רף תחתון מוגן. זהו המקלט. החבר הוותיק לא גר במקלט. המינימום לא מבטא זכויות - הוא איננו הוגן!
- ג. לצידו של המינימום יש לקבוע בתקנה נוסחה לפנסיה הוגנת מחייבת!

בברכה ובתודה,

שמי _____ (שם ומשפחה), קיבוץ/ישוב _____

מכתב ראש המועצה לתושבים – סיום תפקיד

תושבים יקרים,

בחודשים האחרונים התלבטתי האם להתמודד לכהונה נוספת לתפקיד ראש המועצה. לאחר ששבת ושקלתי את כל המרכיבים הציבוריים והאישיים החלטתי שלא להתמודד ולסיים למעשה את תפקידי בחודש דצמבר 2012. אני מסיים עשרים ואחת שנות כהונה וחש שני דברים: שאני נמצא, באופן אישי, בשיא העשייה ושהמועצה נמצאת בתנופה ולמרות זאת ובשל זאת זוהי העת הטובה ביותר עבורי להניח את השרביט על כסא ראש המועצה בכדי שישמש את הבא אחריי.

אני מסיים את תפקיד ראש המועצה אך איני פורש מן העשייה. בשנים האחרונות במקביל לתפקיד ראש המועצה הקדשתי גם זמן רב לפיתוח האזור. הקמנו את פרום ראשי רשויות הגליל המזרחי והובלנו את הקמת בית ספר לרפואה בצפת. הקמת בית הספר לרפואה נרשם כהישג גדול, אך מבחינתי הישג זה הינו רק יריית פתיחה. כוונתי, בתום כהונתי, היא להקדיש מזמני וממירצי ולתרום לשדרוג האקדמיה והמחקר. אשמח להצטרף לחבורה הנהדרת שכבר עוסקת בכך היום, להיות לעזר כמיטב יכולתי. דווקא בחבל ארץ זה הרחוק מהמרכז וקרוב לגבול עלינו לחלום ולהגשים ללא מורא. לבנות את המוסד האוניברסיטאי ולהתגבר על קשיים גדולים. אנחנו כבר יודעים ש"הכל" אפשרי.

כשני עשורים ויותר אני שומע ורואה מול עיניי מידי יום: קולות הילדים בחצרות הקיבוצים, פני הוריהם- התושבים החדשים והבנים החוזרים, מאות הבתים החדשים, בתי הספר, הגנים, הכבישים ופכפוך מי הנחלים הנקיים, כל אלה חלומות שהתגשמו. אני נזכר כעת ביומי הראשון בתפקיד ראש המועצה, היה בי חשש אך הוא היה מהול ברצון עז לשנות, לקדם ולהפוך את המועצה שלנו, את הבית שלנו, למקום שכולנו גאים לחיות בו. כל אחד מתושבי המועצה, שגילו מעל שלושים וחמש, כל שכן כפול מכך – כמוני, זוכר מה היה מצבם של הקיבוצים והמועצה בעת ההיא ואת הבנים שעזבו למרכז הארץ ולא רצו לחזור. היום אנו נמצאים במקום אחר, בתנופת קליטה ופיתוח: המועצה שלנו מונה כ- 17,500 תושבים והיד כמובן עוד נטויה, אנו מוגדרים כרשות איתנה, כלומר חזקה ויציבה כלכלית, מערכת החינוך שלנו צומחת מבחינה כמותית ומכה שורשים בדמות הקניית ערכים הומונים וחינוך למצוינות, החינוך הבלתי פורמאלי ובכלל זה המוסיקה והמחול במרכז קלור ובבתי הספר ברמה גבוהה, הספורט זוכה להישגים ברמה הארצית, והילדים שלנו, כן שוב הילדים שלנו כי הם החשובים מכל, גאים לגור כאן וחוזרים אלינו, הביתה. על אלו גאוותי ועל אלו תחושת הסיפוק הרבה שלי ומכאן גם נובע הרצון לסיים בעת הזו בה אני מביט ושומע ויודע שחלומות מתגשמים, שמימתי כראש מועצה הושלמה וכי משימות חדשות, יהיו נכונות לי (אני תקווה שיתאפשרו).

תודה גדולה לכל עובדי המועצה אשר בלי המסירות, הנכונות והיוזמה שלהם לא היינו מגשימים דבר וחצי דבר. תודה לכם שבחרתם בי ארבע פעמים, שהאמנתם בי ובדרכי ואפשרתם לי לממש חזון ולהגשים חלומות שלמעשה היו חלומות משותפים של כולנו, תושבי מועצה אזורית הגליל העליון. לפני שנים רבות כתבתי לכם שציבור הרוצה עתיד טוב יותר, עליו לבנותו במו ידיו. אני מודה יום יום על שהיה לי המזל להיות ראש המועצה של ציבור מופלא ולכהן בארץ הגליל העליון היפה כל כך.

תודה מכל הלב,

אהרון ולנסי

כשמזכיר ג'סס, אני נאמט שניניים!

החל מה-1.7.2012, כל ללקוחות כללית עד גיל 12 נהנים מטיפול שיניים במסגרת חוק ביטוח בריאות ממלכתי במרפאות כללית סמייל, רשת מרפאות השיניים הגדולה בישראל ובמרפאות נוספות בהסדר

בנוסף: הטבות מדהימות ללקוחות כללית מושלם פלטינום על טיפולי שיניים לכל המשפחה

50% הנחה

טיפול שיניים מורכבים

60% הנחה

טיפול אורתודנטיה (יישור שיניים) עד גיל 18

70% הנחה

טיפול שיניים משמרים מעל גיל 18

חינם

טיפול שיניים משמרים מגיל 12 עד 18

לרשימת המרפאות ולמידע נוסף:

***2700** מכל טלפון

clalit.co.il

חפשו אותנו גם כ-

כ ל ל י ת

מוגש כמידע ללקוחות כללית

השירות לילדים עד גיל 12 ניתן החל מה-1.7.2012, במסגרת חוק ביטוח בריאות ממלכתי, בכ-90 מרפאות כללית סמייל הפרוסות ברחבי הארץ ובמרפאות נוספות בהסדר.

נורות אדומות

מה אנחנו יודעים על פעילות הילדים באינטרנט בכלל ובפייסבוק בפרט?

ישנם עבריינים וגופים המשקיעים משאבים ומרץ רב בניסיון לפגוע בילדים באמצעות רשת האינטרנט

סוגי הפגיעה

- ◀ פגיעה נפשית
- ◀ פגיעה פיזית
- ◀ פיתוי ילדים

מה ניתן לעשות כדי למזער את הסיכוי לפיתויים באינטרנט

- ◀ שוחחו והסבירו לילדכם על הסכנות הפוטנציאליות ברשת
- ◀ בלו זמן עם ילדכם בגלישה ברשת, בקשו מהם ללמד אתכם על האתרים החביבים עליהם ברשת
- ◀ מקמו את המחשב בחדר מרכזי בבית
- ◀ השתמשו בתוכנות מיוחדות לפיקוח על גלישת ילדים
- ◀ עקבו אחרי שיחות בפייסבוק וברשתות חברתיות
- ◀ עקבו אחר חשבון האינטרנט והדואר האלקטרוני של ילדכם
- ◀ גם אם ילדכם השתתף בפעילות בעלת קשר עברייני ברשת אל תטילו את האחריות עליו - הוא אינו אשם. ילדכם הוא קורבן לעברייני רשת
- ◀ וודאו שאין מצלמה מחוברת למחשב

מה הם הסימנים לכך שילדכם נמצא בסכנה

- ◀ ילדכם מבלה זמן רב בגלישה - במיוחד בשעות הלילה
- ◀ מצאתם חומר פורנוגרפי/קבצי פדופיליה/סמים/היסורים/אלימות במחשב של ילדכם
- ◀ ילדכם מקבל שיחות טלפון ארוכות ממבוגר או מבצע שיחות למספר שאינכם מזהים
- ◀ ילדכם מקבל דואר, חבילה או מתנה ממישהו שאינכם מכירים
- ◀ ילדכם מכבה את המסך או משנה את מה שמוצג עליו כאשר אתם נכנסים לחדרו.
- ◀ ילדכם מתבודד
- ◀ ילדכם משתמש בחשבון אינטרנט במקום אחר
- ◀ שינוי קיצוני בהרגלים בכלל ובהרגלי הגלישה ברשת בפרט: השינויים יכולים להיות בהרגלי האכילה, שינה ובקשר עם חברים

הסבירו לילדכם

- ◀ לעולם לא להיות מעורבים בפגישות פנים מול פנים עם מישהו אותו פגשו באינטרנט ללא אישורכם
- ◀ לא לספק מידע מזהה כגון: שם, משפחה, כתובת, טלפון, בה"ס, חוגים וכו'
- ◀ לא להעביר תמונות באינטרנט למישהו שאינו מוכר
- ◀ לא לקבל למחשב חומר מסקור בלתי ידוע
- ◀ לא לענות להודעת דואר אלקטרוני שיכולה להתפרש כהצעה לקשר מיני, השפלה, גסות וביזוי
- ◀ מה שנאמר ברשת אינו תמיד נכון
- ◀ מהו ההבדל בין חבר אמיתי לחבר ברשת

◀◀ הורים יקרים, אנא פיקחו עיניים, אוזניים והיו זהירים החופש הגדול הינה תקופה בה ילדכם זקוקים לגבולות כרורים דברו איתו, בלו יחד והקפידו לדעת מתי ילדיכם מגיע הביתה

◀◀ חופש נעים ובטוח לכולכם

נלקח מאתר הבית של חוקר עבירות ופשעי מחשב
גלעד האן: www.giladhan.co.il

עת הזמיר הגיע

ט"ו באב באצבע הגליל

לומדים, שרים ונהנים מיצירותיהם של נעמי שמר,
יורם טהרלב, מאיר אריאל ויוצרים נוספים

- אורי הייטנר, מנחה ומלמד
- עופר גביש, מנחה שירה ומספר
- בליווי זמרים ונגנים משמיר

יום רביעי, י"ג באב, 1.8.2012

שעה 20:30

ברחבת המועדון לחבר בקיבוץ שמיר

לתושבי שמיר כניסה חופשית
לאורחים 30 ש"ח במזומן
פרטים: חני אהרון טל' 04-8181550

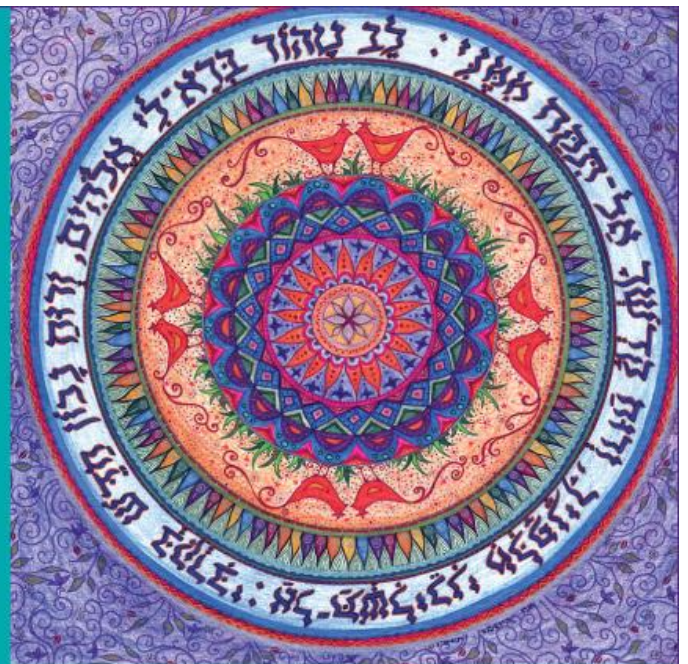
הזמר העברי
משוחח עם
שיר השירים

לא בשמים 2012

חגיגת לימוד יהודית-ישראלית
י"ב-י"ד באב, 31 ביולי - 2 באוגוסט
בגליל העליון

פסטיבל ישראלי, שיח חברתי, סיורים מרתקים,
מופעי זמר ותרבות, רבי שיח והרצאות, עיון ולמידה,
כל זאת ועוד באווירה הפסטורלית של הגליל העליון,
בכפר בלום.

חוויה רוחנית, רגשית ואינטלקטואלית

תכנית הפסטיבל באתר

www.lo-bashamayim.org.il

הזמינו כרטיסים עכשיו:

"קסטל" - 8965* | www.TKTS.co.il 03-6045000

לקבלת עלון מידע התקשרו: מח' תרבות מועצה אזורית הגליל העליון 04-6816570

תוכנית הפסטיבל באתר www.lo-bashamayim.org.il

המאפיין מנהלית: תמר היקשטיילר

מפיקי תוכן:

